

Szoliva János:

Átkelek

Álmomban megjelenik a város.
Utcák gyűrődnek bennem,
a Fő úton folyam nyújtózik.

Pallón vagy gólyalábon
átkelek mindenféle téren.

Lelepleződik

Nappalokat alszom éjjel,
versben hallgat kétkedésem.
Amit csodának hiszek,
mindig lelepleződik.

Ideje van

Csak néhány méter
határtól határig – ,
kaputól akár a házig.

Esőim belülről zuhognak,
ideje van a futásnak.

Beleférek

Színekben nincs kedvencem,
kötöttségek nem kötöznek –
S amit csak sejtenek mások,
egymagamba beleférek.

00000000000000000000000000
00000000000000000000000000
00000000000000000000000000
00000000000000000000000000
00000000000000000000000000
00000000000000000000000000
00000000000000000000000000
00000000000000000000000000
00000000000000000000000000
00000000000000000000000000

00000000000000000000000000
00000000000000000000000000
00000000000000000000000000
00000000000000000000000000
00000000000000000000000000
00000000000000000000000000
00000000000000000000000000
00000000000000000000000000
00000000000000000000000000
00000000000000000000000000

00000000000000000000000000
00000000000000000000000000
00000000000000000000000000
1111111111111111111111111111
1111111111111111111111111111
1111111111111111111111111111
00000000000000000000000000
00000000000000000000000000
00000000000000000000000000
00000000000000000000000000

amir 10/11 János